

[Søren P. Larsen.]

i og ved vore Skove, hvor det vil være rimeligt og naturligt, at man udnytter de Muligheder, der ligger lige udenfor.

Vi ser, som sagt, fra mit Partis Side gerne, at Regeringen ikke alene vil have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold og overveje det, men ogsaa gaa ind i et positivt Arbejde for en Ordning, som kan give Beskæftigelse til en Del af de arbejdsløse, og som tillige kan virke med til at bringe indenlandske Brændselsmidler frem i den kommende Tid, saa vi kan spare paa Valutaen til Indkøb af det udenlandske.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag.

Fibiger: Det Forslag, vi her behandler, om Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer, er jo en Fortsættelse af den Lov, vi vedtog i Gaar her i Tinget angaaende Vinterhjælp til kriseramte Personer. I Princippet er vi Tilhængere af, at man uddeler Naturalier til de arbejdsløse i Stedet for Penge, da vi tror, at det i højere Grad kommer netop dem til gode, som skulde hjælpes, Familien, Konen derhjemme o. s. v., og derfor har Forslaget om Uddeling af Oksekød vor Tilslutning. Og jeg vil gerne give Udtryk for, at vi er Tilhængere af, at der i meget større Udstrækning end hidtil gives Naturalier, baade Mad og Brændsel o. s. v., til de arbejdsløse og virkelig trængende. Jeg vil ogsaa gerne anbefale, at den Fordeling, som her skal finde Sted, gaar gennem de erhvervsdrivende, at Slagterne faar Uddelingen, saaledes at man ikke unddrager dem den Fortjeneste, der ligger deri.

Men ligesom vi i Gaar ved Behandlingen af Vinterhjælpen spurgte om, hvordan man havde tænkt, at Pengene skulde fremskaffes, saaledes maa jeg stille det samme Spørgsmaal i Dag, da man nu yderligere har Brug for 1,2 Mill. Kr. Jeg venter egentlig ikke at faa noget Svar af den højtærede Socialminister — han ønskede ikke at svare i Gaar og ønskede heller ikke at svare i Dag paa andre Spørgsmaal, i det hele taget kan man jo sige, at det er ørkesløst at spørge, naar man ikke faar Svar —, men jeg maa dog mene, at foreløbig maa vi, der sidder her i Rigsdagen og ogsaa repræsenterer visse Befolkningskredse, dog have Krav paa at faa at vide, hvad der i det hele taget foregaar, og hvordan man vil finde de Penge frem, som ogsaa en vis Del af vore Medborgere skal betale, og jeg spørger altsaa igen den højtærede Socialminister, om han siden i Gaar er blevet klar over, hvor de Penge

skal komme fra, som skal bruges til Vinterhjælpen, og hvor de Penge skal komme fra, som der her er Tale om til Opkøb af Kreaturer.

Det Beløb, der stilles til Raadighed her, kan med de Kreaturpriser, der er nu, vel nok slaa til, men jeg har jo Indtrykket af, at Meningen med det, der her foreslaas, ikke alene er at skaffe Kød til de arbejdsløse og andre kriseramte Personer, men at det er et Led i Bestræbelserne for at hæve Priserne paa Kreaturer, og hvis det virkelig lykkes paa denne Maade og ved andre Forslag, der kommer frem, saa maa man jo være klar over, at saa vil det kræve et noget større Beløb, end her er stillet til Raadighed.

Hele Spørgsmaalet om en Hævning af Priserne paa Kreaturer har været drøftet meget stærkt, idet det jo er den Gren af Landbrugsproduktionen, der har været ringest. Det har været drøftet meget stærkt i Landbokredse, Mejerikredse, Slagteri- og Eksportforeninger og Landbrugernes Sammenslutning, og man er dér naaet til en Plan, hvorefter man mente at kunne hæve Kreaturpriserne ganske betydeligt. Nu har den højtærede Landbrugsminister i Dag her i Tinget fremsat et Forslag, hvorefter der skulde destrueres nogle Kreaturer o. s. v. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se Forslaget, saa derfor kan jeg ikke udtale mig om det, men paa Forhaand er det mig imod at destruere 1.500 Kreaturer om Ugen, at ødelægge noget — jeg vil gaa ud fra, at en Del af disse Kreaturer ogsaa kan bruges til Menneskeføde og derved komme nogle til gode, saaledes at man ikke behøver ligefrem at ødelægge Kødet —, men jeg maa sige, at det Forslag, vi behandler her, og det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, maa ses som en Enhed og ses i Forbindelse med det Formaal at faa hævet Kreaturpriserne for Landbruget.

Hvorvidt det kan naas ad de Veje, her er foreslaaet, ved jeg ikke — jeg har, som sagt, ikke set Forslaget endnu og ved ikke, om i det hele taget dette at opkøbe 1.500 Kreaturer er i Stand til at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet —, men i hvert Fald ved jeg, at det faar ingen Indflydelse paa de Priser, man faar for Kreaturer, der sælges til Eksport, hvis ikke der foretages andet. Hele dette Spørgsmaal er saare vigtigt for hele det danske Landbrug, og derfor mener jeg, at vi nu, naar der skal laves en Ordning, baade med Hensyn til Uddeling af Kød til de arbejdsløse og med Hensyn til Destruktion og en